

De 300 in 21 vragen

Naam: Christiaan Veendorp

Leeftijd: '33, in december word ik 34'

Beroep: 'Ik heb een eigen garagebedrijf met mijn broer Arnold, Garage33'

Links- of rechts: 'Rechtshandig'

Woonplaats: 'Emmeloord, geboren en getogen'

Bowlingverenigingen: 'BV Espel en BV Lelystad'

300-games: 'Officieel 21x'

Eerste 300-game: 'Op 30 november 2004, in Lelystad, de huisleague'

Voorlopig laatste 300-game: 'Officieel op 24 november 2016, in Espel, de huisleague'

Nationale league: 'Ik speel nationale trioleague met de BV Espel en in Duitsland vijfmans.'

Gemiddelde op pas: 'Dat was vorig jaar 212, dit jaar wordt het denk ik wat hoger'

Je bent met 21 300-games koploper die de NBF bijhoudt. Leuk?

'Absoluut heel erg leuk. Een eerste plek is een eerste plek. Niets mis mee. Al betekent die eerste plaats natuurlijk niet dat ik in Nederland ook echt de meeste 300-game heb gegooid.'

Dat mag je even uitleggen

'Dat is heel eenvoudig. De NBF houdt de lijst bij vanaf maart 2000. Maar dat houdt niet in dat er daarvoor geen echte 300-games zijn gegooid in toernooien, in nationale leagues of in huisleagues. Zelf denk ik ook dat ik niet de meeste 300-games heb gegooid. Michael Sassen moet welhaast hoger zitten, ergens in de dertig. En Geert-Jan van Baest zou er ook wel eens meer kunnen hebben dan ik. Die staat nu tweede op de lijst, met zeventien 300-games.'

Het wordt trouwens tijd dat je er weer een gooit, je staat al bijna een jaar droog

'Nu je het zegt, haha. Ik moet me zorgen gaan maken. Maar eerlijk gezegd doe ik dat niet. Het bowlen gaat nog steeds lekker, mijn pasgemiddelde is komend seizoen weer wat hoger en in Duitsland willen ze me er nog steeds bij hebben, in de nationale vijfmans competitie.'

Maar toch: al een tijdje geen 300-games meer

'Dat klopt. Of dat een speciale reden heeft? Het zou kunnen zijn dat ik niet echt rustig naar de bowling ga. Mijn broer en ik hebben sinds een paar jaar een eigen bedrijf, daar gaat veel tijd in zitten. En als je de deur daar achter je dicht doet, houdt het werk niet op, het blijft toch in je hoofd zitten. En ik train ook veel minder dan ik hiervoor deed. Nee, in de huisleague een beetje op techniek gaan staan te trainen, dat kan ik niet. In een league, welke dan ook, moet je zo hoog mogelijk scoren, bowl je om te winnen. Als je dan verliest is het trouwens ook prima, als je maar weet dat je er alles aan hebt gedaan om te winnen.'

Een goed verhaal.

'Vind je? Het kan ook wel kloppen. Hoewel. Dat verhaal van die eigen garage speelt nu alweer een jaar of vier. En het mag dan nu erg druk zijn, we hebben altijd al aardig werk gehad. En ik kan me nog een 300-game herinneren, die ik in Emmen heb gegooid, bij een toernooi, 's avonds. Ik was helemaal op, heb in de auto vanaf Emmeloord zelfs nog liggen slapen. Toen ik op de bowling was vond ik bij het inspelen geen goede bal, Dus ik begon met een bal waarmee ik niet eens had ingegooid. Je raadt het al. Dat werd een 300-game. Dus...'

Een 300-game gooit zelfs Christiaan Veendorp niet zomaar
'Dat klopt. En dat geldt niet alleen voor mij. Het is en blijft toch een samenspel van factoren. Alles moet kloppen, anders gooi je er geen twaalf achter elkaar.'

Een extreem hoog pasgemiddelde, 21 300-games, wat zegt dat over de bowler Christiaan Veendorp?

'Dat zegt dat hij heel aardig kan bowlen. Anders kom je daar niet aan. Maar meer ook niet. Ik speel verreweg de meeste games in Espel en Lelystad, op banen en oliepatronen waar ik mee kan lezen en schrijven. Dan kom je een heel stuk eenvoudiger aan dat soort gemiddeldes dan de nationale toppers die aan de Sport Bowling Tour meedoen en EBT-Toernooien spelen.'

Jij blijft bewust ver van die moeilijke banen weg?

'Op dit moment wel. Vanwege het tijd- en het kostenplaatje. Het hele land doorrijden kost heel veel tijd, en daar heb ik wat minder van sinds die eigen zaak. En daarbij kost het nogal wat om toernooien te spelen. Dus beperk ik me vooral tot de huisleagues. En als ik dan een toernooi speel, is dat er eentje in de buurt. Emmen, Deventer. Dat werk.'

Hoe lang heb je eigenlijk over je eerste 300-game gedaan?

'Dat zal een jaar of acht zijn geweest. Ik ben in ieder geval in 1996 begonnen, toen was ik dertien jaar.'

Je bent natuurlijk in Espel begonnen?

Omdat mijn vader, die helaas overleden is, daar trainer was zeker? Maar nee hoor, het was in Emmeloord. Mijn broer Arnold, die twee jaar ouder is, bowlde al in Espel en die wilde zijn kleine broertje er daar niet bij hebben. Dat heeft maar een jaar geduurd hoor. Emmeloord was toen niet zo goed voor een jeugdspelertje en voor mijn vader was het ook niet handig om Arnold in Espel en mij in Emmeloord les te geven. Dus op mijn veertiende speelde ik ook in Espel.'

Je vader Ebbe heeft jou en je broers Arnold en Klaas alles geleerd?

'Ja we hebben van vader echt de kneepjes van het bowlingvak meegekregen. Hij heeft er voor gezorgd dat we al snel heel aardig wisten hoe het op de baan werkt. Maar natuurlijk zijn er daarna ook mensen geweest die ons het nodige hebben geleerd. De familie Van den Bosch in Zutphen, bijvoorbeeld. En natuurlijk leer je elke keer weer op de bowlingbaan zelf. Of het nu over lijntjes gaat, of over technieken. Je moet altijd je ogen de kost geven.'

Staat je eerste 300-game je nog helder voor de geest?

'Mijn eerste 300-game, dat weet ik nog precies. Dat was in de huisleague, in Lelystad. We speelden Europees systeem en mijn tegenstander, Martin Spoelstra, gooide tegen mij een 300-game. Ik gunde het hem wel, maar ik was er ook ziek van. Toen had ik echt zoiets van, dat kan ik ook en ik zal het laten zien ook. We ruilden van baan en in de volgende game gooide ik tegen Martin een 300-game. Was echt een bizarre gang van zaken.'

Weet je nog net zoveel van die andere twintig?

'Nee, absoluut niet zelfs. Het klinkt misschien stom, zeker voor bowlers die er graag eentje zouden willen gooien. Maar ze zijn lang niet allemaal even goed blijven hangen.'

Een paar nog wel?

'Ja. Eentje bij de Dag der Kampioenen. Sowieso al een mooi moment om een 300 te gooien, maar deze was ook nog eens helemaal perfect. En de laatste in Espel. Op de net nieuwe banen. Ik heb bij die game echt een extreme buitenlijn moeten spelen, over board drie. Met recht kantje board. Maar wel heel leuk dat zoiets dan lukt. Op een avond dat er verder op die baan nauwelijks een strike is gegooid.'

Wat zijn verder nog speciale 300-games?

'Vooropgesteld, het is steeds weer bijzonder. Dat meen ik echt. Maar bij een mooi toernooi, is het extra leuk. En als je de eerste bent die in een bowlinghuis een 300 gooit. Dat geeft ook een extra tintje.'

Heb je problemen met lelijke 300-games?

'Natuurlijk niet. Ik gooi om te winnen, om te scoren. Het gaat om het resultaat. En dan maakt een mooie pocket of een hele lelijke strike niet uit. Voor het oog is het leuker als hij mooi valt. Maar verder: als het valt dan valt het. Daar gaat het om.'

Met al die 300-games zal je ook wel aardige series hebben staan?

'Ja, dat klopt wel. Over zes games heb ik 1579. Volgens mij een gedeeld Nederlands record. Over drie games staat er 869. Een mooie oplopende serie van 279, 290 en 300.'

Nog doelen in het bowlingleven?

'Zeker wel. Ik wil gewoon elke keer weer zo goed mogelijk gooien en natuurlijk wil ik weer een 300 neerleggen. En daarna weer. Want het blijft speciaal, hoeveel je er ook hebt gegooid.'

Dus ook nog nerveus, als je die twaalfde moet gooien?

'Ik weet niet op nerveus het goede woord is. Elke keer als ik er tien heb staan, kruipt het in het hoofd. Zo van, dit kan weer een 300-game worden. Ik ben dan extra gefocust. Zal er nooit te gemakkelijk over denken. Er zit altijd een goede spanning op. Het is wat ik zeg. Een 300-game gooien wordt voor mij echt nooit gewoon. Misschien is dat ook wel de reden dat ik op die momenten zo scherp blijf.'

Met zoveel 300-games moeten er ook heel wat 290-plusgames zijn gegooid?

'Dat klopt, dat kan inderdaad bijna niet anders. Maar het zijn er zeker minder dan tien. Ik blijf toch heel aardig met de spanning om te kunnen gaan als er eenmaal elf strikes staan. Ga maar na. Ik had al zes 300-games gegooid op het moment dat het bij mij een keer in de twaalfde frame fout ging.'

Heb je echt geen andere doelen meer met bowlen?

'Nou goed, dan. Eentje heb ik nog niet genoemd. Ik zou graag nog een keer voor Nederland uitkomen. Ik heb ooit een keer bij de voorselectie gezeten voor het Nederlands team tot 21 jaar. Maar dat is toen net niet gelukt. Misschien dat het me mede daardoor heel mooi lijkt om ooit nog een keer wél met zo'n oranje shirt op de bowling te staan. Of dat realistisch is? Ik denk het wel. Maar dan zal ik wel veel meer moeten investeren in de sport. Trainingsuren maken, de grote toernooien meespelen, noem maar op. Precies wat ik in die periode van jong oranje ook deed. Ik

zal het eens een keer met mijn baas opnemen. Er gaat natuurlijk dan ook een hoop tijd en geld inzitten. Een goede sponsor is dan nooit weg.'

Wat zeg je, nog een vraag, de 22ste?

'Ja, want ik heb er ook 22 gegooid, daar horen 22 vragen bij. De laatste was niet in november vorig jaar, maar op 22 januari van dit jaar. In Lelystad. Bij de verenigingskampioenschappen. Officieel? Ik denk het wel. Ik heb hier de oorkonde in mijn handen. Het is ook de avond dat ik twee persoonlijke records scoorde: series van 869 en, over 6, 1579.'